



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla CXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

præla. & ita tenet ibi Imo. Facit etiam tex. in c. episcopus ad Synodum. §. 8. distin. & licet illa iura loquantur in debentibus venire ad Synodum provinciale, tamen idem videtur dicendum in Synodo episcopi, quia de vno ad aliud sepe arguit doct. Pro qua opinione est pulcher tex. in l. diui. circa medium. ff. de iure patron. quam opinionem tenet Fran. Curt. in repe. l. admonendi col. xxij. ff. de iure iur. Pano. in c. bong. el. 2. de postula. prælato. col. 2. Barba. in repe. c. Raynal. col. liiij. de test. Preposi. in c. si vir. co. j. de cognat. spiritua. Corfet. in sing. in verbo. opinio. Henr. Bothæ. in tract. de Synodo episcopi. in 2. par. num. 43. Pro qua opinio. facit, nam citatus. simpli- citer non tenetur comparere personaliter, sed potest per procurato- rem comparere. c. pen. & ibi Pano. in 2. nota. de iuramen. calum. no- tatur in c. j. de iudi. lib. 6. sed nullibi reperitur, quod supradicti te- neantur comparere personaliter, ergo &c.

1 Primo fallit, quando essent citati vt personaliter veniant ad Synodum. Probat gloss. 1. in d. c. fin. & ibi Abb. in 1. colum. de his que fiunt a prælat.

2 Fallit secundo, in Curatis, qui rationem reddituri sunt in his que faciunt, vt habeant curam animarum. Vt in c. quod super his. de maior. & obediens. & ibi Ioan. And. & Car. in 3. opp. Imo. & Pa- nor. in j. notab. probatur in c. quando. & ibi docto. 38. dist. nam. isti non possunt comparere per procuratorem, argum. tex. in c. pastora- lis. de iudic. gl. in c. j. de confes. lib. 6.

REGVLA CXVII.

COMPOSITIO inter personas ecclesiasticas, vt decimæ vni curato debite alteri solvantur, valet, vt in c. ij. de transact. & in c. de decimis. in si. eod. tit. vbi Papa dicit, soluatis, vel cum ipsis amica- biliter componatis. & sic compositio approbatur ibi a Papa: et hoc tenet ibi Abb. Ratio est, quia cum decimæ Clericis sint reseruatæ. non refert quis ipsorum habeat, vel quæ ecclesia, tradunt doct. in c. ex multiplici. de decim. & ita tenet Caro, Ruyn. in conf. cxlij. nu. 13. vol. 3. Circa quam regu. vide Barb. in c. si. nu. 4. de rex. permut.

1 Limita primo, non procedere in decimis personalibus. Ratio est, ne detur occasio vacationi, & audiendi diuina extra ecclesiam pa- rochiale, contra text. in c. ij. de paroch. Ita tenet Collect. in c. A- postolica. de decim.

2 Limita secundo, etiam si ageretur vt monachi haberent totâ præ- dialem decimam vnius parochiæ, vel alius curatus: nam tunc si cu- ratus victum sufficientem non habet, eo qd ei desinit decimæ, aget ad congruam portionem. vt in c. de monachis. de præben.

3 Limita tertio non procedere, nisi causæ cognitio interueniat: de- bet enim superior examinare, an talis cõpositio expediat ecclesiæ, alias compositio non valebit, quia est alienatio, in qua hæc inquisi-

D. Petri Duen.

tio fieri debet, vt in c. sine exceptione. xij. quest. 2. gl. in c. f. de rebus eccle. non aliena. facit tex. in c. 2. de transact.

- 4 Limita quarto, non procedere nisi interueniat consensus episcopi vel superioris, vt supra dixi: sic non valet cū consensu inferioris, videlicet Abbatis, Prioris, seu alterius, vt in c. placuit. xi. quest. 2. & in d. c. sine exceptione. & in c. Abb. eadē cau. & quest. 2. & in c. cū apostolica. de his que fiunt a prela. vbi dicit, nō requiritur consensu capituli, sed Episcopi tantum, licet in vera alienatione cōtrarium sit. d. c. sine exceptione. 12. qō. 2. Et cum decime sint cibus clericorum, proinde sicut de alimentis futuris non potest transigi sine iudice. l. cum 2. ff. de trans. ita nec de decimis. Ancha in c. cum homines. col. 2. eod. tit. & episcopi presentia loco iudicis habetur, quod est verum nisi inferior habere iurisdictionem quasi episcopalem glo. in Clem. j. in verbo. proprii. de rebus ecclesiasticis alienan. in c. significasti. de foro competent. quia tunc cum auctoritate illius valeret compositio. Et si fuerit facta sine episcopi vel superioris consensu mortuo eo qui eam fecit, successor non potest dicat. c. de cetero. & c. veniens. de transact. & c. ad hæc. de offi. v. ca. & hoc super futuris decimis, secus de preteritis, glo. & doct. in c. vt super de rebus ecclesiasticis non alien. Deci. in c. venerabilis in quibus notab. de confir. vtili. vel inuui.

REGULA CXXVIII.

COMPROMISSVM annullatur per mortem alicuius compromittentium, vnde non transit ad heredes. Hanc regulam probat tex. in c. fin. de arbi. & in l. idem proferre. §. j. & in l. si interpellatur. ff. de arbit. Circa quam regulam vide Spec. in tit. de arbitris in §. finitur. vers. item morte. nu. 1. Bartol. in l. qui liberis. §. hec verba ff. de vulg. & in l. si quis arbitratu. ff. de verbo. oblig. Bapt. de san. Bla. in tract. de arbit. quest. 2. Lanfran. in tract. de arbit. in §. qō. 4. quest. princi. Anto. de butr. in c. Quintauallis. nu. 23. de iure iura. Maria. Socin. Jun. in consi. 66. nu. 9. v. o. j.

- 1 Amplia primo procedere, etiam si in causa conclusum sit, nā instantia compromissi ad heredem non transit. Ita tenet Bart. Balb. & Alberi. in d. l. idem proferre. post. Innoc. in c. ex parte de arbit. Abb. in d. c. fin. vbi post Anto. ponit rationem huius regule, quare compromissum extinguatur, & non transeat ad heredes, dicens quod est, quia arbitrium est stricti iuris, & non extendibile nisi exprimitur, quod secus in iudicio, vt in c. cum dilectus. de arbit. & ibi. Abb. ponit alias rationes.
- 2 Amplia secundo, etiam si compromittentes post stipulationem promiserit facere compromissum in vnum vel in plures vsquequaque causa expediatur; nam si alter mortuus fuerit, heredes non possunt